

رئیس جمعیت هلال احمر در گفت‌وگو با جام جم از رایزنی با صلیب سرخ جهانی برای واردات واکسن کووید-۱۹ می‌گوید

هلال احمر آماده خرید واکسن کرونا

بررسی درخواست شورای صنفی نمایش به ستاد ملی کرونا برای بازگشایی سالن‌های سینما
سینما به دسته دوم صعود می‌کند؟

عکس: تابان قوچوندار | ایرنا | ۱۱ - ۱۰

در حالی که طبق آمارهای سال ۹۷ تعداد شعب بانک‌های ایران ۳۱۷/۳ به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر گزارش شده که تقریباً بیش از ۱ برابر متوسط منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA) است، متوسط تعداد شعبات بانک‌های تجاری در کشوری مثل ترکیه ۱۸/۱ به ازای هر صد هزار نفر و در کشور چین با جمعیتی بسیار بیشتر، ۸/۸ به ازای هر صد هزار نفر است...

رقابت بانک‌ها در ۲ دهه گذشته باعث شده تا تعداد شعب به صورت قارچ‌گونه‌ای افزایش یابد
بانک‌های ایران ۴ برابر چین است!

گفت‌وگو با علی نیکزاد
نایب‌رئیس اول مجلس شورای اسلامی

مجلس آماده حل مشکلات دولت است

بررسی میزان تحقق شعارهای نمایندگان، طرح اقدام ملی مسکن، طرح جهش تولید، وضعیت رسیدگی به بودجه، نوع همکاری و تعامل میان مجلس و دولت و ... ازجمله موضوعاتی است که در این گفت‌وگو با نایب‌رئیس مجلس در میان گذاشته‌ایم...

زیر آسمان کابل

رسانه کارا؛ حلقه گمشده همدلی تهران-کابل

همسایگی را فراموش کنید، چهار دهه است که متوسط سه تا چهار میلیون افغانستانی هممان ما هستند. آنها با ما زندگی می‌کنند اما آداب، اخبار، اولویت‌ها و مسائل خاص خود را دارند. آیا در این چهل و اندی سال نباید به قدر یک استان چند صد هزار نفری رسانه‌ای دیداری- شنیداری به آنها اختصاص می‌دادیم تا اخبارشان را از شبکه‌های هدایت‌شده دیگری نشنوند. تا از توانایی‌های هنری و تخصصی خودشان در این عرصه برای انعکاس صدای خودشان استفاده می‌کردیم. اما ما تماشاگر شدیم و آنها را حواله دادیم به شبکه‌هایی که تمام هم و غم‌شان به جان هم انداختن این دو ملت بود و هست و شاهد ناآرامی‌های متعدّدشان بوده‌اید. چرا جامعه میزبان پس از ۴۲ سال هنوز اطلاعاتش از وقایع و حقایق افغانستان، فرهنگ و جغرافیای آن، بزرگان، تاریخ، مناطق گردشگری، اولویت‌های تجاری، دانشگاه‌هایش و ادبیات همسو، موسیقی، چهره‌های تابناک فرهنگی، دانشمندان، اسطوره‌های دینی حتی معاصر (آخوند خراسانی) و... صفر است؟ چرا زبان‌های دلنشین دیگر قومیت‌های افغانستان را نمی‌شناسیم؟ چرا در دانشگاه‌های ما کرسی‌های تدریس زبان پشتو نیست؟ چرا در دانشگاه‌های افغانستان کرسی زبان‌های بومی ایران امروز کم است؟ عجیب نیست که حرفه‌ای‌ترین شاعران ما با جادوی شعر فولکلور (لندی)‌های پشتون‌ها آشنا نیستند؟ این شعرهای کوتاه سحرانگیز از زبانی که هم‌زاد پارسی است برآمده و اگر آنرا می‌شناختیم کمتر دلباخته «هایکو»‌های ژاپنی با فرهنگ غریب دوررشان می‌شدیم. هرچند ادبیات ملل از هر کجا که بیاید مایه برکت و نعمت است، اما وقتی این نوع شعر، نابترش در خانه مایود، در سینه موسیقیدان و مادر بزرگ‌ها و پدر بزرگ‌ها مان، اما ما با غرور کاذب به توکیو و به سراغ هایکو‌ها و ترجمه‌های دست چندمشان رفتیم؟ ولی لندی‌های شگفت‌انگیز را اصولاً نخواستیم ببینیم؟

چرا به صدا‌های خاموش فرصت بروز داده نشده است؟ چرا هزاره‌ها در شبکه‌های ما برنامه مستقل و منطبق با فرهنگ ساده و آشنایند ندارند؟ «مبوره» آنها کجاست؟ پشتون‌ها و تاجیک‌ها به همین ترتیب، «غرسک» پنجشیری‌ها و سوا «صوفی مجید»‌شان در جشنواره‌های موسیقی ماکجاست؟ چرا اینها در اینجا رسانه مکتوب ندارند یا کمتر دارند؟ باور کنید اگر رسانه‌ها به درستی وظیفه خود را انجام می‌دادند، امروز شاهد بسیاری از ناملایمات و سوءتفاهمات جاری نبوده و شناخت‌مان از یکدیگر کامل بود. باری با استناد به ضرب‌المثل فارسی: «ماهی را هر وقت از آب بگیری تازه است»، بیایید بخاطر خدا بیشتر تعلل نکنیم، چرا که سرمایه‌های فرهنگی‌مان هر روز در گسرتدگی این حوزه، آب می‌شوند و کسی دلسوز آنها نیست. این اندک را در بایم.

خداوند نگهدار استاد و اصف باختری باشد. او را نیمای افغانستان می‌خوانند. نقل می‌کرد، دهه ۵۰ خورشیدی به جشنواره‌ای پژوهشی در هندوستان دعوت بوده و بین انبوه هممانان از سراسر جهان، همسایه ایشان دانشمندی از ایران بوده... باید می‌دیدید شوق استاد را از این تصادف، آن هم در پی گذشت نیم قرن از آن اتفاق، پس از گذشت یکی دو روز نخست، همسایه ایرانی از استاد می‌پرسد: «از چه کسی فارسی را به این شیوایی آموخته‌اید؟» جناب باختری اذعان می‌کرد از این پرسش بسیار - به قول افغانستانی‌ها - خفه (دلگیر) شدم، اما به حساب ادیب نبودن ایشان و تخصص‌شان در علوم دیگر گذاشته، با این همه از باب کنایه گفتم: «از ما دارم آموخته‌ام!»

با این تصور که پرسشگر خجالت‌زده شود و بفهمد که این زبان مادری ماست، اما با کمال حیرت ایشان باز پرسید: «عجیب! مادر تان از کجا چنین عالی فارسی آموخته است؟» که استاد دیگر تاب نمی‌آورد و می‌گوید: «دوست عزیز! در کشور من میلیون‌ها شهروند، کارگر، دهقان، پزشک، شاعر، تاجر، خانم خانه‌دار، دکاندار، کودک، معلم و ... است که بسیار بهتر از من و شما فارسی را صحبت می‌کنند!»

باری آن سوءتفاهم همان جا رفع شده و آنها دوستان سالیان سال می‌شوند. ولی با تاسف، ضمن گذشت بیش از نیم قرن از خاطره فوق، هنوز بسیاریند هموطنان ایرانی‌ام که وقتی از افغانستان بازمی‌گردم، نخستین سوال‌شان این است: «تاجا با مشکل زبان چه می‌کردی؟ البته باید اذعان کرد که این روزها به سبب فعالیت‌های نخبگان دوسوی مرز، مهاجرت‌ها، فضای مجازی و ...، اغلب واقف‌اند که زبان فارسی در افغانستان زبان رسمی است.

از نخستین روزهایی که فعالیت‌های دسان‌های بین‌المللی در مملکت ریشه گرفت و از نشریات کاغذی تا رسانه‌های دیداری و شنیداری، بخشی را به اخبار بین‌الملل اختصاص دادند، مرتب حرف امثال من این بود که: «هم‌تاز غرب به شرق نیز باید توجه کرد، بویژه همسایگان شرقی ما، چه بسا بیشتر.

با کمال تاسف اما چنین نشد. ما شبکه خبری العالم را به زبان عربی و پرتغالی و به زبان انگلیسی سال‌ها پیشتر راه‌اندازی کردیم. سپس شبانه‌روزی شدند. آن‌گاه شبکه سحر را بالا آوردیم. برای زبان‌های اروپای مرکزی، آلبانیایی اسپانیولی، در دوره‌ای پرتغالی و ... قصد نقد این مقوله را ندارم. شبکه‌های استانی را در استان‌های زیر یک میلیون نفر هم راه‌اندازی کردیم.

حیرت‌ناکه چهار دهه ما گفتیم و کسی نشنید که چرا یک شبکه برای حوزه تمدنی زبان فارسی نداریم، یا اصلاً چرا یک شبکه برای همدلی با همسایگان شرقی نداریم، اصلاً

محمدحسین جعفریان

کارشناس ارشد مسائل افغانستان

چرا آمریکا از جامعه المصطفی کینه دارد؟

باید این حقیقت را مدنظر قرار دهیم که مسلمانان واقعی، در دوران نبرد بین حق و باطل قرار دارند. جریان‌های باطل، سعی دارند در مقابل حقانیت دین مبین اسلام ایستادگی کرده و تصویری کاملاً وارونه و خشن را از آخرین و کامل‌ترین دین آسمانی ارائه کنند. موسسات پژوهشی و مذهبی آگاه و دلسوز، در این مسیر نقش مهمی ایفا کرده‌اند. چه کسی می‌تواند نقش این موسسات را در ترویج دین مبین اسلام در دنیا نادیده انگارد؟ اتفاقاً همین مسأله خشم، عصبانیت و وحشت مقامات آمریکایی و صهیونیستی را برانگیخته است. با سرمایه‌گذاری هنگفتی که غرب و عوامل آن روی موسسات تولیدکننده تفکرات افراطی، آن هم مبتنی بر ترور و وحش و در طول دهه‌ها و سال‌های مکرر صورت داده‌اند، انتظار داشتند در نهایت بتوانند چهره کاذبی را که از اسلام ساخته‌شده جایگزین چهره واقعی و نورانی اسلام کنند؛ اما غرب در این مسیر ناکام مانده و در عوض، روزبه‌روز بر عظمت اسلام ناب در جهان افزوده می‌شود.

اقدام اخیر دولت آمریکا در تحریم جامعه المصطفی (ص) و تحریم‌های مشابهی که این کشور در قبال مراکز موفق و کارآمد دینی در عالم تشیع و تسنن اعمال می‌کند، نقطه آشکار ساز نگاه بدین غرب و رژیم صهیونیستی نسبت به این مراکز است. با وجود همه این سختی‌ها و تحریم‌ها، وظیفه همه علما، اندیشمندان و تک‌تک مسلمانان واقعی، ترویج این دین الهی و آسمانی کامل و شناساندن و تبیین هویت و ابعاد آن برای دیگران است. در این مسیر، نباید از اقدامات و سنگ‌اندازی‌های دشمنان قسم‌خورده اسلام هراس داشت. بدون شک در پایان و مطابق وعده خداوند متعال در قرآن کریم، پیروزی از آن افراد مومن خواهد بود.

شیخ مهیب جیلی

عضو ارشد علمای لبنان

تحریم جامعه المصطفی العالمیه و متعاقباً تلاش‌های گذشته، حال و آینده ایالات متحده آمریکا در خصوص تحریم مراکز مذهبی، پژوهشی و علمی که تربیت‌کنندگان مسلمانان معتدل، مومن و آگاه هستند، از ابعاد و جوانب متعددی قابل بررسی است. سوال اصلی این است که چرا واشنگتن و متحدان آن دست به چنین اقدامی می‌زنند؟ به راستی هدف آنها از تحریم این مرکز و مراکز مشابه در جهان اسلام چیست؟ در این خصوص نکاتی وجود دارد که لازم است به آنها اشاره کنیم:

نخست این که آمریکا همان‌گونه که دست به تحریم مراکزی مانند جامعه المصطفی (ص) می‌زند، در مقابل به تقویت مراکزی می‌پردازد که به اسم تربیت دینی، مشغول پرورش تروریست‌ها و گروه‌های افراطی هستند. جای بسی تأمل است که آمریکا هیچ‌گاه مراکز افراطی و تروریست‌پروری را که به دست رژیم سعودی و برخی کشورهای متحد ریاض در منطقه اداره می‌شوند، تحریم نمی‌کند و در مقابل، به تحریم مراکز مذهبی و معتدلی می‌پردازد که طرفدار دیالوگ موثر و ترویج اسلام واقعی در جهان هستند. این همان روش و مسلكی است که مدت‌هاست آمریکا در قبال این مراکز دنبال می‌کند. واقعیت امر این است که آمریکا از هرگونه مرکزی که به نام اسلام، مروج ترور و خشونت بوده و کارویژه آن تکمیل نقشه‌های راهبردی و تاکتیکی غرب و رژیم صهیونیستی در منطقه باشد، حمایت می‌کند. گروه‌های تروریستی و متوحشی مانند داعش، ریشه‌های فکری خود را در همین مراکز افراطی و خطرناک جست‌وجو می‌کنند. در اینجا، باید نسبت به ابعاد گفتمانی مسأله نیز توجه داشت. آمریکا و دیگر دشمنان اسلام مدت‌هاست درصدد ترویج گفتمانی نامطلوب، بازدارنده، نفرت‌آمیز و دافعه‌برانگیز هستند تا آن را به عنوان گفتمان اسلام به مخاطبان و ملت‌های دنیا ارائه کنند. از این رو واشنگتن و متحدانش از هرگونه اقدام و عاملی که مروج این گفتمان خطرناک باشد، استقبال کرده و در مقابل سعی دارند تفکر، رفتار و مسلكی را که منجر به ارائه چهره واقعی دین مبین اسلام شود، به ایر نحو ممکن سانسور و سرکوب کنند.

هوالباقی

سرکار خانم دکتر سلطانه‌خواه

درگذشت برادر گرامی سرکار عالی، جناب آقای حسن سلطانه‌خواه را که از محبان اهل بیت (ع) بوده است، تسلیت عرض می‌کنم. از درگاه خداوند تعالی برای آن فقید سعید علو درجات و برای بازماندگان بویژه خانواده محترم ایشان، صبر و اجر مسألت دارم.

علی عسکری

رئیس سازمان صدا و سیما

ویژه‌نامه استانی البرز

نیازمندی استانی قم، اصفهان و البرز

ضمیمه رایگان امروز